

කරුණේ කව?

අපගේ සිංහල ගී පිළිබඳව විමසුමකදී හමුවන ඉතාම විරළ අන්දමේ ගීයක් පසු ගී දා නිරතුරුව සමාජ මාධ්‍ය ජාලා සහ අනෙකුත් මාධ්‍ය නාලිකාවල ප්‍රචාරය වනු ඇසීමට ලැබිණ. ගීයක් පිළිබඳ විමසුමකදී නිර්මාණ කරුවන් හෝ ගායන ශිල්පීන්ගේ පුද්ගලික දිවි පෙවෙත අදාල නොවන බව සැබැවි. එහෙත් යම් ශිල්පියෙකු තමන්ගේ පැවැත්ම, සාරධර්ම අනුවම ලියැවුණ පද රචනාවක් තමන්ගේ ගායනය සඳහා තෝරා ගැනීම මේ ගීයේ විරළත්වයයි. තමන් යට කී ඇවතුම් පැවතුම්වලට ගරු කරනා නිසා ම ගී පද රචනාව තෝරාගෙන එහි අරුත් ගායනය තමන්ම නතු කරගත්තත් ගීයෙන් කියැවෙන්නේ වෙනත් පිරිසක් ගැන මිස ගායන ශිල්පියා ගැනම නොවෙයි. පදරුත් වලෙසක වුව ද නොදැනීම මේ කියනා පිරිසෙන් එක් අයෙකු බවට ගායන ශිල්පියා පුද්ගලික ජීවිතයේ දී පත්වෙයි. මේ බව රසිකයාට වුව වැඩි දුරටත් පසක් වෙන්නේ ගායන ශිල්පියාණන්ගේ විශේෂවෙන් පසුවයි.

පසු ගීය දා අප අතරින් සමුගත් ලක්ෂමන් විජේසේකර ප්‍රවීණ ගායන ශිල්පියාණන් පිළිබඳවයි ඒ පූර්විකාව. විජේසේකරයන් ගැනු "ඇති දේ ඇති සැටියෙන්....." ගීය පිළිබඳවයි. යටෝක්ත පූර්විකාව.

ජීවිතයේ යථාර්ථය ඇති සැටියෙන් දැක තමන්ට ලැබෙන දෙයින් සතුටු වෙන මිනිසුන්ය, මේ මහ පොළව සුව පහසු යහනක් බවට පත් කරවන්නේ. හිරු වත් වචන් මිනිසුන් ම ඉක්මනින් වඳ වී යන කරුමය කිමැයි ලක්ෂමන් විජේසේකරයන් ගායනයෙන් විමසයි. වචන් මිනිසුන් දෙසට ඇඟිල්ලක් දිගු කර පෙන්වන තමා දෙසට ඉතිරි ඇඟිල්ල තුනක් ම යෙමු වී ඇති බව විජේසේකරයන් පසක් කරගෙන තිබුණා ද යන්න සැකයකි.

පොළොව මතු නොව, අහසේත් සීමාවල් වෙන් කෙරෙන මෙ ලොව, දහම් ගුණ පොත පත් තුළට සීමා වී නිදා සුවයෙන් ගතවෙන අතරේ ඉඳ හිට හෝ සපැමිණ අප සහභාලන මල් වැනි මිනිසුන් වඳ වී යන කරුමය කිමැ යි විජේසේකරයන් විමසන්නේ සවන් සහභාලන සෞම්‍ය හඬින්. මලක් වන් පියකරු මුව මඬලෙහි නිරතුරුව රැඳී සිහනවෙන් දුටු දුටු දනන්

සැනසීමට පත් වූ බව විජේසේකරයන් මියෙන තුරු ම දැන සිටියා දැයි සැක සහිතයි.

ඉසුරු බරින් ඉතිරි ගීය ලෝකයේ ම යි ජීවිතයේ දුක් විඳිනා අසරණයින් වෙසෙන්නේත්. ඔවුන්ගේ දුක කිසිවෙකු නො දකිද්දී, සෙත් පතනා කවි මෙන් ළඟට සපැමිණ සිත් සහසන සඳක් වන් මිනිසුන් වඳ වී යනු කිමැයි ලක්ෂමන් විජේසේකරයන් යළිත් විමසයි. දන්නා නොදන්නා කා හටත් එක සේ හිතෙහිවන්න වෙමින් ළං වුණු, ළං වී ඒ සැවොම සහනලු තමන් අයත් වන්නේත් ඒ සත්පුරුෂ කුලයට ම බව විජේසේකරයන් සිය දිවි සැරිය නිම වෙන තුරුම දැන සිටියා දැයි සිතිය නොහේ.

ලක්ෂමන් විජේසේකරයන් ළයාන්විතව නිවී සැනහී යන සිය හඬින් ගායනා කළ මේ පද රචනාව වසන්ත කුමාර කොබවක රචකයාණන් සතුයි. සත්පුරුෂ මිනිසුන් පිළිබඳව ලියැවුණ මේ අග්‍රගණ්‍ය පද පෙළේ ගේයතා ගුණ මෙන් ම කවිත්වය මනාව සංකලනය වී ඇත්තේය. ගේයතා ගුණ නංවන ධීවනි පූර්ණ ගුණය නැතිනම් ශබ්ධ රසය ඉස්මතු වන සේ මුළු පද රචනාව පුරාවට "ඒ" ස්වරය විසිරී ඇත්තේය. "ඇති දේ", ලද දේ "පොළවේ", "කරුණේ", "දහමේ", "දිවියේ", "යාමයේ", "ලෝකයේ", "කාලයේ", වැනි වචන ඊට හිඳසුන්. මාත්‍රා බිඳුම 4 X 2 රටාව අනුගමනය කරමින් යම් කිසි රිද්මයක් ද මේ විසි

මත් පද රචනාවට ම මුසු කරවයි. "මිනිස්සු" වදන ස්ථායී කොටසේ පද අග යොදමින් චලිතය රැකීමට කොබවකයන් උනන්දු වෙන්නේ සිය කවිත්වය පලට කරමින්. ඊට ම "සැනැස්සු" යාවෙන්නේ අන්තරා දෙකොටසේදීයි.

මෙවන් හරවත් පද පෙළක් කාව්‍ය හා ගේයතා ගුණ ඇතිව තමන් අතට පත් වෙද්දී සිය දිගු කාලීන අතිජාත මිත්‍රයාගේ සෞම්‍ය හඬට ගැලපෙන සේ ඊට තනුවක් නිර්මාණය කළේ ආචාර්ය රෝහණ වීරසිංහ ප්‍රවීණ සංගීතවේදියාණන්. ස්ථායී කොටසටත්, අන්තරා දෙකොටසටත් එක ම තනුව ගැයෙන්නට සලස්වමින් වඩාත් සරළව මේ හරවත් අරුත ඉදිරිපත් කරවන්නට රෝහණ වීරසිංහයන් උනන්දු වූ සේය. අපගේ ජන ගී සම්ප්‍රදායේ අංගයක් වන විරළ ගී රටාව සිහිගන්වන අපට සමීප ස්වභාවය තනුවක් නිර්මාණය කිරීමෙන් ආචාර්ය වීරසිංහයන් ගීය රසිකයාගේ සමීපතම ගීයක් බවට පත් කරවූ සේය.

මේ සියළු දේ කැටි කොට ගෙන නිර්මාණය වූ "ඇති දේ ඇති සැටියෙන්" ගීය අප අතරින් මෑතකදී සමුගත් ලක්ෂමන් විජේසේකරයන් වෙනුවෙන්ම රසිකයින් ගයනා ගීයක් බවට මේ වන විට පත් ව ඇති සේය.

දිවංගත ලක්ෂමන් විජේසේකර ප්‍රවීණ ගායන ශිල්පියාණන්ට හිතේ යුව ප්‍රාභවනා කඟු.

ඇති දේ ඇති සැටියෙන් ලොව දකින විනිස්සු ලද දේ සින සතුටින් වඳ වෙසෙන විනිස්සු පොළවේ විහි සයනේ ගොඩ නැගූ විනිස්සු කඟුවේ කිව වඳවෙන හිරු සදිසි විනස්සු

පොළවේ බිව අහසේ ඉව බෙදන ලෝකයේ දැනවේ ගුණ පත් ඉරු තුළ නිදන යාවයේ ඉඳහිට හෝ සපැමිණ සින සනන් සැනැස්සු කඟුවේ කිව වඳවෙන වල් සදිසි විනිස්සු

ඉතිරි ගීය ඉසුරින් නොතු වැසුණු කාලයේ දිවියේ දුක විඳිනා දැන නොදැටු ලෝකයේ සෙත් කවි සේ ළඟ සිට සිත් සනන් සැනැස්සු කඟුවේ කිව වඳවෙන සඳ සදිසි විනිස්සු

ගායනය: ලක්ෂමන් විජේසේකර නමුත් යන සංගීතය: ආචාර්ය රෝහණ වීරසිංහ හවනය: වසන්ත කුමාර කොවබක

සිසිබ් දිසානායක